

haves en under alle Omstændigheder fuldstændig betryggende Sikkerhed for, at Laanene forrentes og tilbagebetales paa den stipulerede Maade, men det fortjener dog at bemærkes, at Fisserne hidtil med den største Nøagtighed have opfyldt enhver dem i denne Henseende paahvilende Forpligtelse."

Efter disse Oplysninger maa Udvalget tiltræde Ministerens Forslag.

61) 7. Følge de i de trykte Anmærkninger Pag. 310 meddeelte Oplysninger antager Udvalget ikke, at det vil være nødvendigt i det forestaaende Finantsaar at bevilge nye Midler til Oprensning af „Dragnet“, saa meget mere som nogle Erstatningspørgsmaal synes at burde være bragt paa det Næne inden der bevilges flere Penge til dette Arbejde.

62) Udvalget har fra Justitsministeren modtaget følgende Skrivelse:

„I Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 15de dennes tillader Man sig herved tjenstligst at anmode det ærede Finantsudvalg om behageligt til 2den Behandling af Finantsforslaget for 1868—69 ad § 25 at ville stille følgende Ændringsforslag:

Efter „8. Laan til Fortsættelsen af Broanlægget ved Lynæs . . . 2000 Rd.“ opføres en ny Post saalydende:

„Justitsministeriet vedkommende:

9) Extraordinære Salærer til Høiesteretsadvokaterne, der udførte den mod Krigssassessor Gradmann med Flere anlagte og under 30te Juni 1864 af Høiesteret paakjendte Justitsfag . . . . . 800 Rd.“

Efter at nemlig Justitsministeriet i Anledning af et hertil indkommet Andragende, der vedlægges i Gjenpart, hvori Høiesteretsadvokaterne Liebe, Justitsraad Bunchen og Brock, forstaaende som Aktor og Sidstnævnte som Defensorer for Høiesteret i den nævnte Justitsfag, der angik Misligheder ved Sopotatens Hvervingskontor, anholdt om, at Høiesteret maatte bebyndige til for Sagens Udførelse at tilkjende dem et efter dens Størrelse og Besværlighed passende Bedrag, under 1te Juni 1863 havde resolveret, at Justitsministeriet ikke saae sig istand til at udvirke den ansøgte Bemyndigelse for Retten, har Høiesteretsadvokat, Justitsraad Bunchen paa egne og Advokaterne Liebe og Brocks Vegne i den høifølgende Ansøgning anholdt om, at der maa bevirkes dem tillagt et Tillægssalær for Udførelsen af den ommeldte Sag.

Over denne Ansøgning har Ministeriet indhentet Høiesterets Erklæring, hvori det yttres, at Billighed taler for, at der for bemeldte Sags Udførelse tilstaaes hver af de nævnte Advokater et passende Tillægssalær, som efter Rettens Formening passende kunde ansættes for Aktor til 400 Rdlr. og for hver af de 2 Defensorer til 200 Rdlr.

Da det er godtgjort, at ofstaaende overordenlig vidtløftige Sag har foranlediget betydelige Udgifter for de nævnte Advokater, i hvilken Henseende Ministeriet skal henvisse til den høifølgende Svittering fra Aktor i Sagen, hvorefter han for Medhjælp ved Konciperingen af Aktionsindlægget for Høiesteret samt for Besørgelsen af Reenskrifter har betalt et Beløb af 542 Rdlr. 4 Mk, maa Ministeriet, med Bemærkning, at der ved Finansloven for Finantsaaret for 1865—66 under § 13 Nr. 7 er bevilget lignende ekstraordinære Salærer til Advokaterne, der for Høiesteret udførte den saakaldte Baredepotsfag, samt, idet man henviser til, hvad der i Anmærkningerne til Forslaget til bemeldte Finantslov i den Anledning blev anført, holde for, at der er god Grund til at tilstaae de af Høiesteret foreslaaede ekstraordinære Salærer, og da Finansministeriet, efter hvad der saaledes er oplyst, ikke har troet at burde modsætte sig, at de